

KURIER LITEWSKI

w WILNIE dnia 15 Wrzesnia V. S. ROKU 1809.

S. PETERSBURG V. S. d. 5 września. Minister wojenny donosi Wileńskiej gubernii Kieydańskim kupcom Frankowi i Benikowiczowi proszącym o zalecenie Kommissyi Wileńskiej ażeby zapłaciła im za dostarczony w roku 1808 prowiant i furaz należne pieniądze a dotąd niesłusznie zatrzymane: że teraz Expedycya prowiantowska rozpatruie dzieło zrobione przez Wileńską Kommissyę, że ono przejdzie do Kollegium wojennego, w którym iuż ukończone będzie: azatym czekać powinni ostatecznego rozwiązania sprawy niepodawiając iuż więcej prozb, ponieważ iuż skarga na decyzję Kommissyi Wileńskiej doszła i do Expedycyi prowiantowskiej.

Z Warszawy d. 27 lipca. Skoro woyska Polskie weszły do Krakowa X. Poniatowski natychmiast ogłosił że bierze miasto i prowincyę w possessyę na imie Imperatora francuzkiego i króla włoskiego. Powodem zaprowadzonego na nowo do Gallicyi rządu, Prefekt Płocki Rembieliński mianowany General-intendentem armii Polskiej. Wodz Polski Różniecki wziął iuż, iak mówią, miasta Wieliczkę i Bochnię, gdzie znajdują się sławne zupy solne: pierwsze na pułtorey a drugie na 4 mile położone od Krakowa—General austriacki Mondet wyzwany był na pojedynek za naruszenie Krakowskiej kapitulacyi, lecz on niewyszedł, i G. Różniecki niepoiedyunkował. X. Poniatowski wysłał G. Pelletier do Imperatora Napoleona.

PARYZ d. 30 sierpnia. Do twierdzy Lille sprowadzono z Antwerpii 8000 skazanych na galery. Batalion Szwyjcarow poszedł do armii. Pułnocna Francya cała w poruszeniu. Wylądowanie anglikow stało się hasłem dla patriotow do uzbroienia się. Gwardye narodowe zewsząd ruszyły. Drogi we Flandyi napelnione są batalionami spieszącymi przeciwko tym wiecznym nieprzyjaciolom. Departamentow 20 przystawilo iuż więcej ludzi niżeli potrzeba do pokonania Anglikow. Obywatele prywatni uzbraiaią kompanie i one własnym kosztem na utrzymanie honoru francuzkiego prowadzą; inni znaczne summy ofiarowali na utwierdzenie miejsc warownych. Zapal powszechny i gorliwość nieograniczona wszystkich zaymuie. Prefektowie departamentow mową i przykładem czynnie przyłożyli się dla wzbudzenia umyslow i uzbroienia potęgi. Stolica nasza iuż wysłała wiele żołnierza i jeszcze wysyła: oraz nowe gwardye uzbraia. Mer Antwerpii przez odezwę zachęcił obywatelow tego miasta do mężnego zniesienia teraźniejszych okoliczności, wyraził wielkość przeznaczenia Antwerpii, iey szczęśliwe położenie mię-

dzy Francyą i Hollandyą przeciwko Anglii, iey przyszłą chwałę, wystawił zazdrość Brytannii W, któraby chciała zniszczyć Antwerpię iak Kopenhagę, zapowiedział że duch wielki Napoleona wszystko dosięga i obeymuie, że za tym temu miastu upaść niedozwoli; przełożył wielkość potęgi na obronę zgromadzoney, doskonałość wodza, który iest zaszczytem i kochaniem żołoierza: nakoniec wezwał ażeby mieszkańcy w żywność 6 miesieczną opatrzyli się a do szpitalu dostarczyli sienniki, słomniki, poduszki, i kołdry im zbywające, kładąc znaki z podpisami swemi, ażeby każdemu mogła być iego własność wrócona. Woyska regularne i gwardye narodowe w linii obozem nad brzegami stoia: gwardye nieruchome straż miasta i porządek utrzymuia. Ostenda ogłoszona w stanie oblężenia, koło Grainville pokazali się anglicy w nieiakiey liczbie, lecz za poruszeniem gwardyi narodowych nazad ustapili. Regimenta liniowe piechoty na wozach pospieszaią. Młodzież bogata pierwszych famillii formuie kompanie iazdy. Złożone baterye nad brzegami Escaut; zamki Lillo i Lifkenshoek czynią przeyscie niepodobne, i Anglicy iego przełamać niepotrafią. X. Pontecorvo M. Bernadote, minister Deiean, dyrektor wojenney administracyi, G. Sugny, inspektor artyleryi, General Senatorowie Rampon, Colaud, S. Suzanne połączyli sposoby na odparcie napaści od brzegow.

Z drugiey strony Batawowie z niemniejszym usiłowaniem gotuia najsilniejszą obronę. Ochotnicy w całym królestwie w znaczney liczbie zaciągneli się i poszli na brzegi. G. Hasselt obiół dowodztwo nad dywizyą G. Gratien, która w nocy d. 30 do Herzogenbusch przybyła; ztąd piechota na wozach daleypoiechała. M. de Winter poiechał na obięcie komendy w Helder M. Verhuel opuściwszy miejsce Ambasadora wyiechał z Paryża i obiół naywyższe dowodztwo flotylli na rzece Mozie i kanałach Zelandyi zgromadzoney: pod nim służą admirał Ruysch, brygadier Wolterbeck, pułkownik Twent, i Osserwarde. Anglicy pokazali się na brzegach Hollandyi w małej liczbie i za pierwszym siły poruszeniem ustapili. Strzelanie na brzegach prawie każdej nocy odnawia się i we dnie nieustaie. Mowią że u anglikow zaraza padła na konie z niedostatku dobrej wody, tudzież że choroby zagęściły się między ludem. Już podobno w dol rzeki Escaut płyną. To pewna że do d. 30 nie nieprzedsiewzieli przeciwko Antwerpii. Jest pogłoska że Imperator do armii pułnocney przyiedzie.

Kładniemy tu co pisma paryskie ogłaszaią pod artykulem z Londynu „Już marzenie

przestaie mieć wszystkich tych, którzy nie są zasłепieni własnym interesem; którzy nie-dostarczają żywności wyprawie i statkow do niej nienaymują. Każdy statek pocztarski od brzegów Holandyi przynosi nową wiadomość o trudnościach nieprzewidzianych, i przekonywa że te nawet rzeczy są niepodobne, które anglicy za pewne rozumieli. Niektóre osoby zaręczały że nieukontentowanie na tych brzegach do naywyższego doszło stopnia, że Holandya wyciągnie rękę na przyjęcie Brytanow. Lecz wszędzie opór niezłomny potkał anglikow. Pogardzono pogrozkami zatopienia, a co ieszcze trudniej do uwierzenia, nieprzyięto i pieniędzy. Z inney strony zdawałoby się że wodzowie wyprawy lękają się prędkiego zwycięstwa: czas drogi marnotrawią i francuzom dają porę do utwierdzenia wrozmaitym względzie Antwerpii. Chciała Anglia upokorzyć potęgę Napoleona; nieżałowała ani ludzi ani pieniędzy: go millionow szterlingow wydatku na rok ieden! armia w Sycylii! armia w Hiszpanii! amia w Hollandyi która kosztować będzie 20 millionow. I cóż z tego wyniknie? ieżeli można z doświadczenia czasow przeszłych wnosic o przyszłości, łatwo iest przewidziec co się stanie. Niewspominając klęsk Sardyńskiego i Neapolitańskiego królów, którzy w traktatach z Anglią trony stracili; wiadomo iakie nieszczęścia wylaly się w roku 1805 na Austryę z potarganego traktatu Amieńskiego; powrót Lorda Lauderdale z Paryża do Londynu zrodził bitwę pod Jena. Oddalili się anglicy od negocyacyi Erfurtskich i armię stracili w Hiszpanii wtrącając to królestwo wprzepaść klęsk niewyrachowanych: wkrótce ministrowie wyprowadzili w pole austryę, iuż i ta zmuszona prosić na nowo o pokoy. Słowem ministrowie więcey patryoci aniżeli oświeceni chcąc Francyę poniżyć użyli właśnie sposobow do iey wywyższenia i chwaly. “

Wiadomości z Hiszpanii utwierdzają dawniejsze nasze doniesienie. Anglicy przegrawszy bitwę dnia 27 i 28 ustępować zaczęli z pośpiechem zostawiając swoich nieszczęśliwych sprzymierzeńcow w zapasach ze zwycięzcami. Korpus 5ty przeprawił się przez Tagus częścią wpław częścią po mostach, złamał straż tylną na moście Arzopispo, i dział 30 z wozami prochowemi zabrał. Mar. Mortier widząc uciekających przed sobą nieprzyiaciół posłał w pogoń liczne oddziały dla zebrania bagażow, wólcgow i zbiegow. Hannoveranie opuścili armię angielską o 5 mil od Portugallii pod Badaioz; wszędzie po drogach rzuciła chorych bagaże i artyleryę, spiesząc do Lizbony, z drugiej strony zabierała sprzęty żywność i bogactwa mieszkańcow; rozjątrzeni wieśniacy pomordowali wszystkich, którzy im w ręce wpadli. Jazda francuzka niezmierne zebrala w pogoni łupy; albowiem anglicy niezliczoną liczbę ciągneli za sobą bagażow drogiemi sprzętami, mianowicie co do przepychu stołow, ła-downych—Kiedy takie nad brzegami Tagu zachodziły gonitwy, korpus 4ty powrócił do Toledo i tam przez rzekę przeprawił się, G. Milhaud z dywizyą swoją utworzył sobie przeyscie przez Tagus w Anaver gdzie 6 batalionow i tyleż szwadronow hiszpańskich broniło prze-

prawy. D. 10 połączyły się korpus czwarty i rezerwa, d. 11 wojsko fr: uderzyło na hiszpanow, których G. Venegas od 30 do 40 t. liczył, po 5 godzinney bitwie pod Almonacid wyparło rokoshanow z naywarowniejszych stanowisk i całą masę rozproszyło: 4000 nieprzyiaciół na placu poległo, tyleż poszło w niewolę; a 55 dział 100 wozow prochowych; 200 bagażowych stwierdzają tryumf wojska naszego; do świadectwa naszych korzyści należą także wydarte chorągwie. Nieprzyiaciel w nagłej ucieczce niezachował żadnego porządku, różnemi drogami uciekając kupy buntownikow—D. 12 Król w główney kwaterze Madricie w rozkazie dziennym do wojska urzędowie ogłosił te wiadomości; oznajmił żołnierzowi wy-darcie anglikom dział 30 a hiszpanom 35, zabranie wielkiej liczby ieńcow iednego i drugiego narodu. Tak zniknęła armia ogromna, która do Madrytu wtargnąć miała.

Kładniemy list Gła Wellesley do wodza fr: pisany z powodu zabranych rannych angielskich „Mości Panie! Los wojny oddał w ręce WPana pewną liczbę rannych żołnierzey i officerow angielskich. Wszyscy są mężni i zasługują na względy u tych, którzy cenić waleczność umieją. Mam honor ich poruczyć W. Pana pieczy, i prosić o pozwolenie zesłania do Talavera officerow którzyby osłodziли pierwsze momenta ich niewoli, a potem kiedy ranni przyyda cokolwiek do siebie, zesłani do mnie powrócą. Proszę także pozwolić przysłać zasiłek pieniężny tym rannym. Na imie ludzkości te prozby zanoszę tym śmiley że ia sam byłem troskliwy o los żołnierzey francuzkich których woyna w moc mają podala, tym barzief że sam officerom francuzkim pieniądze dawałem “ Na to Mar. Mortier odpowiedział w tey osnowie „ Odebrałem otworzony list WPana do naczelnego dowodzczy pisany. Z anglikami równie iak z francuzami obchodzić się będziemy, i iuż przedsięwziołem wszystkie środki dla zaradzania ich nieszczęściu skutecznie. Takie względy dwa szlachetne narody nawzaiem sobie są winne. Posyłam list WPana do naczelnika, on ieden ma władzę odpowiedzenia co do zesłania officerow do Talavera. Tym czasem będzie moją rozkoszą dostarczyć im pieniądze.

Rozumiano że G. Romana w Gallicyi stosować będzie swoje poruszenia do planu GG. Wellesley i Cuesta i że wspólnie z nimi działać będzie, lecz pokazało się inaczey; prosto z Gallicyi pociągnął do Asturyi i iak powiadaia, iuż na granicach Biskai miastu S. Ander zagraża. Oddziały na skrzydle prawem iego armii zapędzają się po nad brzegi rzeki Ebro do Miranda i Logrono na granice Biskai i Nawarry—O poddaniu się Gironny twierdzy Katalońskiej nieprzyszła ieszcze urzędowa wiadomość; mówią o uformowaniu w tém mieście kompanii S. Barbary ze 200 kobiet z przeznaczeniem gaszenia pożarow i ratowania rannych.

D. 15 o południu Józef Napoleon król hiszpański rozwiązawszy w dniach 22 los państwa swojego wiechał konno do stolicy przy gromie dział na czele gwardyi i korpusu odwodowego; udał się do Katedry gdzie z niezliczonym lu-

dem urzędnikami i officerami spiewał uroczyste Te Deum, potym zasiadł na tronie i po ceremonii udał się nazad do pałacu. Codzień prowadzą do Madrytu z Talavera ienców angielskich. Syn Xcia Bedford syn Lorda Somerset, maior Ponsoby członek Parlamentu znaleźieni między zabitemi: między rannemi jest 3 generalow. Cuesta chciał być Generalissimum Junty i najwyższym wodzem; między nim a G. Wellesley niezgoda panuje, ieden drugiemu przegrane wyrzucają—Bitwa pod Almonacid gwałtowna była; G. Venegas walczył w rozumieniu że GG. Cuesta i Wellesley jeszcze stali w linii. Korpus Gła Sebastiani szczególnie dystyngwował się: tu polacy na wyścigi biegli z francuzami kto waleczniejszy? stracili oni półkownika swojego: jest to ieden officer znakomity, którego armia nasza żałuje.

Napoleon w rocznicę urodzin i imieniu swoich d. 15 napisał w Szenbrun następny wyrok „Chcąc uwiecznić pamiątkę naszego ukontentowania i obeyścia się tak woyska iako i ludow naszych w czasie kampanii pod Jena i nad Wisłą postanowiliśmy: 1 ażeby na moście nowym w Pazyżu postawiony był Obelisk na 180 stop wysoki z granitu Szerburgskiego wyrobiony, z napisem „Imperator Napoleon ludowi Francuzkiemu „2 ażeby na bokach obelisku iaśniały wszystkie wypadki które w tych dwóch kampaniach zasły na chwałę Francyi: 3 ażeby Generalny - dyrektor muzeum dozierał wystawienia tego monumentu; ażeby minister wewnętrzny przed 1 stycznia 1810 podał plan, ażeby robota naypoźniej do 1814 skończoną była. Koszt na ten monument weźmie się z osobliwych funduszow „ Drugim wyrokiem w tenże dzień napisanym ministrowie, sekretarz stanu Maret, zagraniczny Champagny, policyi Fouché, woieny Clarke, sprawiedliwosci Regnier, skarbowy Freville mianowani zostali Xiążętami Bassano, Cadore. Otranto, Villettri, Massa-Carrara, Gaety. Ogłaszać niebędziemy wiadome tytuły dostojenstwa i pensye Vice-hetmana Bertier, MM. Davoust Massena, Marmont, Oudinot, Macdonald: liczą 80 hrabiow i baronow: lecz niczym niezrównana jest nadgroda dla woyska; pensye dożywotnie zapewniają ulepszenie bytu kalekich; sieroty poległych rycerzow mają zapewniony swój los i zaszczyt przysposobionych dzieci Napoleona. Dzień 15 widział więcej jeszcze ukontentowanych: Joachim Napoleon król Neapolitański darował 10 t. dukatow dla woyska, i wielu więzniom wolność powrócił. W Departamencie Marengo hrabia Castelafer był poseł króla sardyńskiego przeznaczył z dóbr swoich po 100 frankow pensyi wdowie każdego konskrypcyonisty na polu chwały i honoru poległego.

Ambassador angielski w Konstantynopolu Adair usiłował zbuntować mieszkańcow wysp Jońskich i dawną Rzpltę 7 wysp przywrócić, lecz spękał się ten projekt burzycielow spokojności. Agent francuzki w Sztambule d. 4 lipca ogłosił że kancelarya tey mniemaney Rzplitey już tam urządzona rozwiązana została; naczelnik iey Dendrino przez francuzow пойmany Porcie wydany został.

WIEDEN 5o sierpnia. Z Gtt Zs, NM, H, K, J de F—GL. Zeschwitz z piękną dywi-

zyą sasow w Prezbürgu, GL. Polenz z ogą wyborną dywizyą sasow, G. Feilitzsch z iazdą przodziwną sasow w Malacka, Mar: Davoust w Brin, z 3cim korpusem, Mar: Macdonald w Grac, obchodzili d. 15 uroczystym sposobem imieniny Imperatora francuzkiego ze wszelką wspaniałością pompą i wystawą w nabożeństwie, ozdobie namiotow i chatek, w oświeceniu dobrowolném miast i wielkich balach. Sasi odebrali dnia tego od Króla swojego nadgrody zasług; i wielu officerow orderzy S. Henryka były rozdane. Żołnierze podwóyną porcyą żywności odebrali. Mar: Macdonald darował 500 ryńskich na ubogich miasta Grac. Prezbürg dobrowolnie domy swoje oświecił, lubo Napoleon na ten powiat 17 millionow kontrybucyi nałożył każąc oprócz tego dać wiele barzo potrzeb na umundurowanie żołnierza—W Szenbrun codzień jest teatr otwarty: wielu pierwszych panow iedzie tam wieczorem na zabawę; wszyscy kosztem Napoleona otrzymują lody i inne chłodoiki. Napoleon przyszedłszy do swojej loży wita zgromadzonych na teatr z właściwą sobie uprzejmością i żywością. W naylepszym jest zdrowiu: codzień widziany bywa na szpacyerze w ogrodzie; codzień odbywa woyska popisy. Zasłużony wódz bawarski Wrede, w bitwie pod Wagram raniiony, otrzymał od Napoleona na imieniny darem znaczne dobra w Karyntyi i Austryi wyższej; toż Vice-hetman Berthier zyskał tamże bogate uposażenie tytułu Xcia Wagram.

D. 17 za przybyciem ministra Champagny do Altenburga rozpoczęły się negocyacye. Hrabia Metternich pierwszym ministrem Cesarza austr: mianowany. Jdą w zakłady 100 przeciwko 1 że pokoy do 1 września podpisany będzie. Spodziewają się powszechnie pokoyu; d. 22 już wieść zawczesna biegła że był podpisany. Papiery znacznie natym zyskują, znacznie podnoszą się z upadku i w górę idą—Woyska francuzkie z drugiey strony niezmniejszają się, owszem nowe posiłki odbierają dla dopełnienia strat poniesionych; wszystkie poruszyły się na prawy brzeg Dunaju ku Węgrom; tam przysły trzewiki na 52 wozach. AX. Ferdynand dowodzący w Czechach i Morawu przybył do Pragi ze wszelkiemi honorami przez tameczne władze przyięty. Woyska austr: z tych stron ruszyły do Węgier przez Jablonkę. GG. Hiller, Simbszen, Kienmayer, X. Hohenlohe na wyższe stopnie przez Cesarza są wyniesieni—W Gazecie Brinskiej ogłoszono odezwę ażeby wszyscy obywatele powiatu Jamnitz w cyrkule Znaym przez francuzow zajętym ieli się oręża i do woyska cesarskiego ciągnęli. M. Davoust napisał więc list groźny do Gubernatora miasta, iż na ten raz ten występ będzie przebaczony, lecz na przyszłość ktoby się ważył z mieysc przez woyska francuzkie osadzonych prowadzić do armii austr: ludzi, żywność, amunicyą, broń, któryby utrzymał sekretną korespondencyą, ktoby utaił własność publiczną mianowicie w rzeczach woiennych, naresztę wszyscy urzędnicy którzyby odważyli się obwieszczać rozkazy dworu austriackiego w prowincyach orężem francuzkim zajętych, uważani będą za zdraycow. i iako tacy ukarani zostaną—Wymiana wzajemna ienców

nieustaie—Staynia Napoleona z Auszpurga poszła do Francyi.

Pisma francuzkie rozbiegają te, iakie dwór austriacki zaczynaiać wojnę rozrzucił. Obwiniaia systemmat AX. Karola zapalenia powszechnego buntu w całych Niemczech. Dowodzą że rozrzucone odezwy między ludem do tego dążyły ażeby podobnych skutkow Niemcy doświadczyły, iakich dziś nieszczęśliwy Tyrol doznaie: że odnowione były teraz sposoby w rewolucyi francuzkiej znajome, i przez Europę potępione—M. Lefebvre do Szenbrun z Saltzburga brzyiechał. Mówią że M. Macdonald z górami oswoiony, mianowicie w sztuce wojennej między górami z kampanii 1800 w Szwaycarach doświadczony i biegły obeymie nad woyskiem dowodztwo, i że po podpisanyim pokoju podbiiać będzie Tyrolczykow, że najprzód pociągnie do Pusterthal i rozgromi najsroszych rokoszanow. Tyrol podług rachunkow dwuch statystykow Millera i Keyzera nie więcej ma ludności nad sześć kroć i kilkanaście tysięcy zajmuiąc w tę rachubę i Foralberg. GL. Deroi ma główną kwaterę w Rozenheim nad Inn. Ustąpienie woysk sprzymierzonych z Tyrolu było skutkiem położenia miejsca a nie siły rokoszanow. Woyska wdzierają się na góry takie nawet, gdzie sami kraio- wcy niebywali, lecz niedostatek żywności, niepodobienstwo prowadzenia iazdy a tym barziej artyleryi, zmusiły sprzymierzeńcow do ustępu. Pod Inspruck trwała bitwa od rana do późney nocy; rokoszanie pokonani byli zupełnie, lecz poymać uciekaiących w góry niepodobna było. Naczelnik ich Hofer każe pędzić w niedostępne góry bydło i samym wieśniakom uciekać: iest to mąż zrostu piękne- go, twarzy męskiej, ieszcze w wieku kwitną- cym, pelen naturalney wymowy: nosi zielony kapelus z ozdobiony długimi piorami: szyja i część piersi odkryte; westa czerwona, szpan- cerka zielona, pas bogato haftowany. Główną kwaterę ma w Inspruck; wieśniacy iego adiu- tantami; otaczają go także officerowie angiel- scy i niektórzy emigranci Szwaycarscy. Z pier- wszego powodzenia wnosi, że on będzie dla Tyrolczykow, czym był Gwilhelm Tell dla Szwaycarow: niewiel że Napoleon włada losem Europy i niecierpi tej między Włochami a Niemcami nowej Wandej—Dawniejszy naczelnik tych rokoszanow Szneider przeprowadzo- ny do Ulmu na nową inkwizycyą. Jedna hra- bini tyrolska nieprzystoynie rozprawuiąca i postępuiaca w materji polityczney poszła do domu poprawy na robotę w Munich. Napra- wuią fortyfikacye miasta Lindau, które napróżno w 30 letniej wojnie Szwedzi oblegali; zakładaia szanice dla zaslonienia mostu łączącego wyspę z lądem—W Szwaycarach rząd Bernenski dla opędzenia potrzeb woyskowych podwyższył po- datek 200 tysiącami.

Król westfalski usiłue iak najlepiej urzą- dzić woysko swego państwa: nowe wydał prze- pisy względem konskrypcyonistow i względem uwalniania starych żołnierzy ze służby. Tra- ktat wolnego handlu między Westfalią i Sa- xonią bez żadnego ścieśnienia podpisany: z Prussami nie ieszcze względem tego rodzaju komunikacyi niepostanowiono. Hieronim Na-

poleon zamknął teatr niemiecki a na miejscu otworzył francuzki i operę włoską. Pułkownik Witzingerode wzięty w niewolę przez woysko Xcia Brunświckiego w bitwie pod Halbersztad do Anglii w niewolę popłynął. X. Oels iest synem X. Brunświckiego który przeciwko fran- cuzom w rewolucyi dokazywał a potem pod Je- na raniony stracił życie a razem i państwo. Wiel- ka Ambassada szwedzka udaie się przez Ham- burg do Paryża. Mówią że wkrótce ieńcy szwe- dzcy i francuzcy wzajemnie będą wymienieni. Ambassador duński Wedel przeieżdżał przez Berlin do Cesarza austr. W Kopenhadze na popisach morskiego pływania dwuch okazało szczegulnieyszą moc i siłę, bo ieden w 7 kwa- dransach ubiegł w pław 3600 łokei a drugi 4150—General Pruski Blicher, pamiętny ze swego ciągnięcia z pod Jena do Libeki, do Nor- wegii poiechał.

WARSZAWA d. 12 września. Z Gtt War, Kr, H. K, P, JF—Liczymy teraz w Gal- licyi 40000 woyska Polskiego, oprócz tych od- działow, które w zakładach formuią się i cwi- czą się, i tych, co za granicą walczą. Office- rowie zatym i podofficerowie otrzymuią teraz prędko wyższe stopnie: wielka ich liczba idzie do regimentow gallicyyskich teraz zbieraiących się i do legionu Nadwiślańskiego w Austrii pod G. Bronikowskim formuiącego się: łatwo zatym ludzie posiadaiący nauki i oświecene na sto- pnie do komendy są przyymowani. Mężny G Sokolnicki znaiomy z zdobycia szanow przed- mostowych pod Górą, z opanowania Sandomi- rza i obrony tego miasta iest wojennym Gu- bernatorem Krakowa. Obywatele Gallicyi nie- ustaia w ofiarach dla woyska i szpitalu: wiele okazuią patryotyzmu dla kraiu. Orzuchowski mieszkaniac Miechowa wezwany wraz z inne- mi konskrypcyonistami do regimentu, z ochotą stawil się, a pokrywaiąc przypadkowe swoje kalectwo więcej ieszcze dowiodł usilności służe- nia oyczyźnie. Lecz Kommissoryat dostrzegł kale- ctwa i iego uznał za niezdadnego do służby. Nazaiutrz powtórnie stawia z człowiekiem zupeł- nie zdolnym prosząc z uczuciem ażeby iego przy- iaciel był przyięty. Przypadek, rzekł, uczynil mnie niesposobnym ofiarowania się kraiovi, lecz mogę ieszcze przyłożyć się do iego dobra, zna- lazłem zastępcę wiernego. Azatym ofiarował na regiment strzelcow w Miechowie stoiący ty- siąc łokei płótna. Kommissoryat ogłosił z uwiel- bieniem ten czyn szlachetny. Obywatel Brzy- chwiński ofiarował na tenże regiment 500 ło- kci płótna. Ze starey Gallicyi bezimienni przy- słali do Krakowa znaczne ofiary. Podług Ber- lińskich gazet dwór saski wybiera się do Xię- stwa Warszawskiego; i z przygotowania można sądzić iż tam dłużej zabawi aniżeli w pier- wszych podróżach. Osobliwości i drogie sprzę- ty pakuią w Dreznie. Woyska nawet saskie iakie są w kraiu maia towarzyszyć królowi i poydą iedne przodem drugie za monarchą. Xże Abrantes wyiechał z Drezna do Bareyt obeyrzawszy fortyfikacye kraiove; ma przy- prowadzić do Saxonii mocną rezerwę—Pułkow- nik Zawadzki regimentu 1go iazdy Gallicyi stać będzie w cyrkule Siedleckim; obywatele opę- dzać maia potrzeby tego pułku.

Za pozwoleniem Cenzury wileńskiej w Drukarni Uniwersytetu na Gazetę oddzieloney.